

Ferike és a Mikulás

- Ferike! Ma elmegyünk a Desedára túrázni a postás kollégáimmal, és képzeld, a Télapó is eljön.
 - Tényleg? Mikor indulunk? Segíts anya, gyakoroljuk, a Hóembernek se keze, se lába...!
 - Nemsokára készülődünk kell, de addig énekeljünk! Fogsz énekelni, vagy verset mondani a Télapónak? Tanultatok az oviban valami újat?
 - Igen, igen! S anya! Az igazi Télapó jön el? Meg a rénszarvasai?
 - Nem Ferike. A postás szülők levelet írtak a Télapónak, hogy jöjjön el hozzánk a kirándulásra, hogy a gyerekeink találkozhassanak Vele, de Ő most még nem jöhet.
 - Nem jöhet? Miért?
 - Mert a világ összes gyerekéhez el kell mennie, és még a manócskái nem készültek el minden ajándékkal.
- Hát így indult a beszélgetés a Télapó túrára készülődés közben. Születésétől kezdve minden évben elmegyünk a túrára. Eleinte bátortalanul, de kíváncsian várta a találkozást. Az évek múlásával a bátorsága is megnőtt, ügyesebben éneklie a dalokat, mondja a verseket.

Most kívülállóként figyeltem a gyerekeket. A várakozás idejében játszottak, szaladgáltak, ették a már megszokott kalácsot, teáztak. Ahogy meghallották a csengőszót, mind egy kupacba gyűltek, és felhangzott a Hull a pelyhes fehér hó...

Bátrabbak, ügyesebbek, de még a hitükön nem esett csorba. Hisznek a Mikulás meséjében, csillogó szemekkel, nagy izgalommal várják. Türelmesen várták, hogy a Télapó nevükön szólítsa Őket, a nagyobbak verset, éneket mondtak Neki.

Télapó mindegyik kisgyereket megdicsérte, átadta az ajándékot, beszélgetett a gyerekekkel, felnőttekkel. Búcsúzáskor hosszasan integettek a távozó Télapónak, hiszen sok gyermek várja még.

Az idő kellemesen hideg volt, de ez a gyerekeket nem zavarta. A játszótéri játékokon játszottak, szaladgáltak, aszfalt krétáztak. Mintha mindig együtt lennének, hiszen sokan közülük más rendezvényeken is találkoztak már. Családi, vidám hangulatban töltöttünk el néhány órát a szabadban, majd mindenki hazaindult.

- Ferike! Jól érezted magad a túrán? Igen, és képzeld, a Télapó nem tudja, hogy rossz voltam, nem kaptam virgácsot!

Gadácsi Ágnes és Ferike

Kaposvár